

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 2
Helmikuu

TOIMITTAJAT:
JOHN SUNDBERG HUUGO NYBERG
Vantaava.
Toim. sihteer.
Johanneksentie 4.
puh. 81 54.

30:s vuosik. 1925

— Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa. — Hinta 10 mk. koko vuodelta. —

Sankareita.

Kuvauksia kuuromykkien elämästä.
(Suomennettu)

I

Hilda, k.m. nainen, oli nuoruudestaan asti ollut silittäjätytär. Vanhempainsa kuoltua jäi hän yksin asumaan tupaansa maalla elättäen henkeään pyykinpesulla ja silityksellä. Nyt on hän jo vanha ihminen, liki 75 vuotias. Muutamia vuosia sitten tapasivat naapurit Hildan pyörtyneenä makaavan tupansa lattialla. Hän oli saanut halvauksen oikeaan puoleen ruumistaan. Pian hän kuitenkin tuli paremmaksi, niin että voi nousta ylös sairasvuoteeltaan. Mutta oikea käsi ja käsivarsi jäivät heikoiksi ja halvatuiksi, niin ettei niitä voinut paljon enää liikuttaa. Mutta hän opetteli pyykkiä pesemään ja silittämään vasemmalla kädellä. Sillä hän nyt tekee työnsä, ansaitsee jokapäiväisen leipänsä, eikä hänen tarvitse pyytää apua toisilta ihmisiltä tupansa siistimiseen eikä mihinkään muuhunkaan. Vasemmalla kädellä Hilda vain toimittaa kaikki asiansa ja tehtävänsä. Siihen tottui hän vasta yli 70 vuotiaana. Hän on aina iloinen, ystävällinen ja kiitollinen, eikä valita milloinkaan. Yksin hän asuu vieläkin ja menee joka ilta nukkumaan turvallisesti luottaen taivaalliseen Isäänsä.

II

Pikku tuvassa asuu kaksi vanhusta, mies ja vaimonsa. Mies on maatyöntekijä ja jo yli 70 v. vanha. Vaimo on yli 75 vuotias, halvaantunut, eikä voi mitään työtä tehdä. Hän ei voi hoitaa itseäänkään. Miehen pitää auttaa häntä kaikessa. Mies nousee ylös jo aikaisin aamulla, siistii ja lämmittää huoneen, laittaa ruuan, sekä pukee vaimonsa päälle vaatteet. Sitten asettaa hän pöydälle vaimolleen ruokaa koko päiväksi, ottaa itselleen evästä laukkuun ja menee työhönsä taloon, josta palaa vasta illalla. Kotiin tultuaan laittaa hän taas ruokaa, panee vuoteen kuntoon, riisuu vaatteet vaimoltaan ja auttaa hänet sänkyyn nukkumaan. Jos hänellä ei satu olemaan työtä taloissa, niin on hän kotona, pesee silloin pyykkiä, leipoo sekä paikkaa omat ja vaimonsa vaatteet. Kipeä

vaimo on aina iloinen ja kiitollinen kun hänellä on niin hyvä ja kunnollinen mies. Ja mies kehuu vaimoaan sentähden, että hän aina on ystävällinen, tyytyväinen ja iloinen vaikka hän on aina sairaana ja vaikka hänen usein täytyy päiväkaudet olla yksin kotona miehensä ollessa töissä taloissa. Kumpainkaan heistä ei valita vaikka miehellä onkin vain pieni palkka.

Heidän pieni kotinsa on aina siisti ja hauska. Kun joku kiittää meitä siitä, niin sanoo hän, että se on vaimon ansio, sillä vaimo neuvo jokapäivä miestään millä tavalla huone pitää siistiä, miten ruokaa on laitettava, miten pyykkiä on pestävä j.n.e.

III

Suuren metsän hiljaisessa helmassa on tupa, jossa asuu räätäli vaimoineen, joka myös tekee räätälin töitä. Monet vuodet ovat he yhdessä ommelleet vaatteita maalaisille. He ovat nyt jo yli 70 v. vanhat. Mies näkee huonosti sillä hänen silmänsä ovat kipeät. Vaimon oikea käsi on heikko ja hervoton, puoleksi halpaantunut. Vaimo ei voi enää ommella heikolla kädellään, eikä hän voi siistiä huonetta, ei laittaa ruokaa, ei pukea vaatteita päälleen eikä edes kammata hiuksiaan. Miehen pitää yksin tehdä kaikki työt. Kun menet heidän luokseen kiittää vaimo miestään, että hän on niin hyvä ja että hän osaa niin hyvin kammata hänen hiuksensa. Ei koko maan päällä ole niin hyvää miestä kuin hänen Laurinsa. Ja Lauri taas sanoo, että hänen hyvä vaimonsa on läpi elämän auttanut miestään; on siis luonnollista, että mies auttaa häntä nyt sairautessa; vaimo laitto ennen niin hyvää ruokaa, hän osasi hyvin ommella vaatteita. — Harvoin saa tavata niin onnellisia ihmisiä kuin nämä kaksi vanhusta ovat.

Kaikki nämät viisi henkilöä ovat kuuromykkiä. He ovat oikeita sankareita mielestäni, oikeita elämäntaitureita, joita niin harvoin näkee maailmassa.

J. G. M.

Elias Lönnrot.

III

Elias Lönnrotin runonkeräysmatkat.

Elias Lönnrot oli syntynyt ja kasvanut suomenkielisessä kodissa. Suomenkieli oli siis hänen äidinkieliensä. Mutta niinä aikoina eivät suomenkieliset lapset voineet saada kouluopetusta äidinkiellellensä. Silloin ei nimittäin ollut suomenkielisiä kouluja, eikä ollut suomenkielisiä kirjojakaan. Kun Suomi oli ollut Ruotsin vallan alaisena monta sataa vuotta, niin oli ruotsinkieli päässyt tässä maassa suureen valtaan. Sitä kieltä puhuivat kaikki maan sivistyneet kansalaiset ja yleensä virkamiehet. Ruotsinkieltä käytettiin kaikissa virastoissa, kouluissa ja yleensä julkisessa elämässä. Voimme sanoa, että kansan oma kieli, suomenkieli, oli siihen aikaan sorretussa asemassa. Suomenkieltä puhuivat ainoastaan talonpojat maalla. Suomenkiellellä, usein hyvin huonolla ja virheelisellä, saarnasivat papit kirkkoissa. Suomenkiellellä oli painettu ainoastaan raamattu, katekismus, virsikirja, pari saarnakirjaa (postillaa) ja muutamia muita hengellisiä kirjoja.

Mutta sitten huomasivat muutamat ajattelevaiset ja oppineet miehet, että suomenkieli ja Suomen kansa kärsii vääryyttä. Nämä miehet ymmärsivät, että Suomen kieli on kohotettava sorretusta tilasta luonnollisiin oikeuksiinsa. He ymmärsivät, että suomenkieltä on ruvettava hoitamaan, kehittämään ja viljelemään, niin että sillä kielellä voi opettaa Suomen kansalle sivistystä ja hyödyllisiä tietoja. Ruvettiin vaatimaan kansan lapsille suomenkielisiä kouluja. Kouluihin tarvittiin suomenkielisiä oppikirjoja.

Elias Lönnrotin ylioppilasaikana oli yliopistossa monta suomenkielen ja suomenkielisen sivistyksen ystävää. Nämä nuoret miehet rakkastivat palavasti isänmaatansa ja sen kansaa. He tahtoivat nostaa kansan tietämättömyyden yöstä sivistyksen ja opin valoon. He rupesivat ajattelemaan, kuinka voisivat levittää sivistystä Suomen saloille, niin että maamme asujamat oppisivat elämään hyvin.

Kun nuorissa ylioppilaisissa ja tiedemiehissä heräsi rakkaus kansaan ja sen sivistysrienteihin, niin rupesivat he myös tutkimaan vanhoista asiakirjoista, arkistoista ja muistomerkeistä Suomen kansan hirtoriaa eli kansan entisiä aikoja ja tapauksia. Historian tutkiminen taas avasi heille *kansanrunouden* aarteet. Huomattiin, että Suomen kansalla oli paljon vanhoja runoja, joita varsinkin Itä-Suomen, Karjalan, kansa osasi laulaa. Muutamat nuoret tiedemiehet olivat keräilleet noita runoja, satuja, lauluja ja kertomuksia. He kirjoittivat ne muistiin ja tutkivat niitä. Kansanrunouden tutkijoita oli esim. *Henrik Gabriel Porthan* (kuoli 1804) *Daniel Juslenius*, *Abraham Pappius*, *Kaarle Gottlund*, *Adoly Ivar*

Arvidsson ja lääkäri *Sakari Topelius* vanhemp, suuren runoilijan Sakari Topeliuksen isä, sekä professori *Reinhold v. Becker*. Näitten miesten kirjoituksia luki Lönnrot jo ylioppilaana ollessaan. Varsinkin Topeliuksen ja Beckerin julkaisemat runo- ja laulukirjat herättivät Lönnrotissa innostusta ja ihailua. Ne kertoivat hänelle Suomen kansan entisestä elämästä, kansan tavoista, uskonnosta, perhe-elämästä, taisteluista, sodista y. m. Niistä voi huomata, että Snomen kansa oli ollut olemassa jo vuosisatoja sitten ja että sillä oli ollut jo vanhoina aikoina kehittyneitä henkistä elämää. Kansa itse oli osannut kertoa oman elämänsä vaiheet kauniitten runojen ja laulujen sanoilla.

Runoja lukiessaan huomasi Lönnrot myös, että niissä soi suomen kieli kauniina. Runoista oppi hän paljon uusia, ennen tuntemattomia sanoja. Hän aavisti, että Karjalan puolella puhuu kansa kauniimpaa ja sanarikkaampaa kieltä kuin etelä- ja länsi-Suomessa. Lönnrot ajatteli, että kansanrunoista otetuilla uusilla sanoilla voidaan Suomen kirja- ja puhekieli tehdä paljon sujuvammaksi ja kauniimmaksi. Näistä runoista oli siis arvaamattoman suuri hyöty suomenkielen kehitykselle sekä Suomen kansan muinaisuuden (entisen elämän) tuentemisel.

Lönnrot aavisti, että kansa kaukana Karjalassa muistaa paljon runoja ja satuja joita ei ole vielä kerätty, eikä muistiin kirjoitettu. Hänessä syntyi halu lähteä sinne runoja keräämään. Monet toverit ja tuttavat kehoittivat häntä lähtemään. Hän ei saanut tätä ajatusta pois mielestään. Ja niin hän jo nuorena maisterina Turun palon jälkeen päätti lähteä runonkeräysmatkalle.

Huhtikuussa v. 1828 lähtee Sammatista mies jalkasin kävelen Hämeenlinnaan päin. Miehellä on yksinkertainen talonpojan puku päällään Selässä on hänellä laukku ja pyssy. Keppi heiluu kädessä. Rinnalla napinlävessä riippuu pieni huilu (soittokone) ja lyhyt piippu savuaa suussa. Se on matsteri Elias Lönnrot lähtemässä ensimmäiselle runonkeräysmatkalleen kauas itään päin. Ihmiset eivät häntä maisteriksi luule. He arvaavat häntä talonpojaksi, joka kulkee Karjalaan sukulaistensa luo. Muutamat luulivat häntä maata kiertäväksi sälliksi. Iloinen hymy (nauru) on kulkijan huulilla ja silloin tällöin laulaa hän hauskan säveleen. Monessa paikassa olivat ihmiset hänelle epäkohteliaat. He eivät antaneet mielellään hänelle yösiijaa. Joskus sai maisteri nukkua yönsä renkituvan kovalla penkillä tahi ulkona metsässä pehmeällä mättäällä kohisevan kuusen alla.

Hämeenlinnasta kulki Lönnrot jalkasin, hevosella ja veneellä Hollolan ja Heinolan kautta Mikeliin. Näin tuli hän Savoan. Savon ystävällinen ja puhelias kansa miellytti häntä suuresti. Täällä ihmiset osasivat jo laulaa runojakin ja satuja kertoa. Ne merkitsi Lönnrot muistiin.

Kerimäen kautta kulki Lönnrotin tie Kesäläh-

delle, Kiteelle, Tohmajärvelle, Sortavalaan, Vala-
moon, Pälkjärvelle, Pielisjärvelle ja Nurmekseen.
Sieltä aikoi hän mennä rajan yli Venäjän Karja-
laan. Nurmeksessa huomasi hän kuitenkin mat-
karahojensa loppuvan pian. Hänen täytyi kää-
ntyä kotiin päin. Kiireesti kulki hän Kuopion,
Rautalammin ja Laukaan kautta Vesilahdelle Lau-
koon ystävänsä Törngrenin perheen luo. Sinne
hän saapui syyskuussa. Tähän päättyi Lönnrotin
ensimmäinen runonkeruu matka.

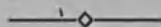
Lönnrot oli tyytyväinen matkaansa. Olihan
hän nähnyt paljon kotimaatansa, tavannut uusia
ihmisiä. Hän oli oppinut tuntemaan uusia kieli-
murteita Savossa ja Karjalassa. Hän tapasi mat-
koillaan paljon vanhoja ja nuorempiakin ihmisiä,
jotka osasivat laulaa vanhoja runoja ja kertoa sa-
tuja ja kertomuksia.

Kun Lönnrot meni taloihin eivät ihmiset häntä
tuntenet. Monet pelkäsivät ja ujostelivat tuota
vierasta miestä. Silloin otti hän huilun rinnal-
taan ja soitteli sillä iloisia väveliä. Ihmiset häm-
mästyivät ja tulivat kuulemaan hauskaa soittoa.
Pelko ja ujous hävisi. Sitten otti Lönnrot muis-
tikirjan taskustaan ja rupesi lukemaan sieltä ru-
noja ja satuja, joita jo oli muistiin kirjoittanut.
Kansa kuunteli mielellään. Sitten sanoi hän:
„kertokaa ja laulakaa tekin minulle jos mitä
osaatte“. Ja nyt rupesi yksi ja toinenkin vanha
mies ja nainen kertomaan runoa Väinämöisestä,
Lemminkäisestä, Kullervosta y. m. Kiireesti kir-
joitti Lönnrot kirjaansa kuulemansa sadun tahi
runon. Ja näin sai hän kootuksi suuren joukon
kansanrunoutta. Kotiin tultuansa järjesti hän
nämä runot sekä julkaisi kesällä v. 1829 niitä
painosta ensimmäisen osan, jonka nimi oli „Kante-
tele“. Myöhemmin ilmestyi vielä 3 vihkoa ru-
noja. Näin sai suomenkielinen kansa uutta luk-
kemista omalla äidinkielellään.

Kirjojen painattaminen oli siihen aikaan kallista.
Lönnrot oli köyhä mies. Hänellä ei ollut omia
varoja runojen painattamiseen. Silloin keksivät
Lönnrot ja hänen muutamat toverinsa keinon He
perustivat Helsinkiin v. 18/2 1831 *Suomalaisen
Kirjallisuuden Seuran*. Tämä seura rupesi suo-
menkielisiä kirjoja toimittamaan, painattamaan ja
levittämään. Elias Lönnrot valittiin tämän seu-
ran ensimmäiseksi sihteeriksi. *Suomalaisen Kirjalli-
suuden Seura* on sitten pienestä alusta kasvanut
laajaksi. Sillä on vilkas toiminta. Ja se on kus-
tannut paljon kirjallisuutta, jonka kautta se vuo-
sikymmenien kuluessa suurin määrin on levittä-
nyt sivistystä ja tietoja Suomen kansan keskuu-
teen.

Lönnrot ei päässyt ensimmäisellä runonkeräys-
matkallaan vielä Suomen rajan yli Venäjän Kar-
jalaan. Sinne hän tahtoi päästä. Hän luuli, että
Venäjän Karjalan kansa osaa parhaiten laulaa ru-
noja ja kertoa satuja. Sentähden hän pian rupesi
ajattelemaan lähteä toisen kerran matkalle. Mo-
net ihmiset kielsivät häntä lähtemästä. He sa-

noivat, ettei runonkeräämisestä ole mitään hyötyä,
vaan aika ja rahat menevät siinä hukkaan. Mutta
Lönnrot ei kuunnellut heidän puheitaan. Hän in-
nostui yhä enemmän tästä asiasta. Iloisella mie-
hellä lähti hän *toiselle runonkeräysmatkalleen* tou-
kokuussa v. 1831.

Jouluaatto Nikkarilan k.m. tyttöjen talouskoululla.

Jo monta viikkoa ennen joulua kyselin tytöiltä,
minkälaista täällä oli viime jouluna. Tytöt ker-
toivat paljon hauskoja asioita. Toivoin, että joulun
tulisi oikein pian.

Viikot ja päivät kuluivat nopeasti ja joulun oli
jo lähellä. Täällä oli kiirettä juhla valmistuksissa.
Valmistettiin jouluruokia: livekalaa, makkaroitu,
painosyltystä y.m. ja leivottiin piirakoita, vehnää
ja leivoksia. Kaikki huoneet myös sivistettiin.
Jouluaattona tuotiin kuusi juhlasaliin. Opettajat
ja muutamat tytöt koristelivat sen kynttilöillä,
kuusenkoristeilla ja makeisilla. Kuusi oli niin
iso, että se ulottui lattiasta kattoon asti. Lamp-
pujen ympärille pantiin myös paprikukkia, joita
muutamia päiviä ennen joulua olimme valmista-
neet. Sitten salin ovet pantiin kiinni ja meitä
kiellettiin kurkistelemasta sinne.

Menimme kaikki huoneisiimme muuttamaan
vaatteita. Mieleni oli levoton ja jännityksessä.
Ei tahtonut tulla mistään valmista. Kokoontuimme
kaikki keittiöön. Tytöt lentelivät edestakaisin,
toiset kattoivat pöytä ja toiset laittoivat ruokaa.
Kello 7 söimme jouluillallisen kukilla koristetun
pitkän pöydän ääressä. Sitten autoimme keittiö-
emäntiä astiain pesussa. Kun kaikki oli valmista,
saimme luvan mennä juhlasaliin. Kahta kertaa
ei meitä tarvinnut käskä. Kuusi näytti niin kau-
niilta kynttilöineen ja koristeineen. Ensin johta-
jatar luki kauniin joulukertomuksen. Sitten joimme

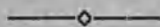
Joulu Nikkarilassa v. 1924.

vehnäskahvit ja kuusen kynttilät sytytettiin palaamaan. Hetken kuluttua koputettiin kovasti ovelle ja sisään astui joulupukki. Häntä seurasi kaksi joulutonttua. Ukko ja tontut näyttivät niin lystikkäiltä. He tervehtivät meitä. Tontut ottivat pussin joulupukin selästä ja veivät sieltä kaikenlaisia paketteja kuusen alle piiloon. Muutamat paketit olivat kuin suuria karamelleja. Ne he veivät kuusen oksille riippumaan. Lopuksi tontut jakoivat suuresta postilaukusta kaikki postissa tulleet joulukortit, ja sanottuaan hyvästi, lähtivät pois. Pukki oli vanha ja kömpelö, mutta tontut olivat kovin vikkelät ja nätit.

Sitten alkoi lahjojen jakaminen. Tytöt kävivät vuorotellen ottamassa kuusen alta paketteja ja veivät sille, kenen nimi lahjassa oli. Paketeista ei tahtonut tulla loppua. Minä sain tavallisen esiliinan ja koruesiliinan, pitkän villahuivin, kesähuivin ja joulukirjan. En osannut odottaakaan että saisin niin paljon lahjoja. Henna riemastui kun sai kauniin karamellipussin, mutta olimme pakahduttua nauruun, kun sieltä tu ikkin esille pitkä oravan häntä. Se oli palkaksi vanhoista kepposista. Vihdoin lahjat loppuivat. Poltettiin vielä ilotulitus. Se oli niin kaunista. Juhla loppui kello 2 yöllä yhteisen rukouksen jälkeen. Kiitimme lahjoista ja lähdimme huoneisiimme. Menimme myöhään yöllä nukkumaan ja sittenkään ei uni tahtonut tulla silmiin, sillä ajatukset olivat illan hauskoissa muistoissa. Opettajat ovat niin hyviä ja ystävällisiä ja valmistavat meille niin paljon iloa ja hauskuutta. Meidän tulee olla iloisia ja kiitollisia, kun täällä on niin hyvä ja hauska olla.

Nikkarilassa tammikuulla 1925.

Aino Virtanen.

Virkistyshetkiä Turun kuuromykkäinkoulussa.

Ahkeran koulutyön välissä ovat erilaiset virkistyshetket tarpeelliset. Ne virkistävät mieltä ja antavat uutta innostusta työhön. Sellaisia tilaisuuksia oli viime syyslukukaudella Turun kuuromykkäinkoulussa useita.

Syyskuussa ostettiin koululle hyvä heijastuskone ja sillä näytettiin oppilaille useat kerrat erilaisia kuvia koulun juhlasalissa. Nähtiin kauniita maisemakuvia Suomesta ja ulkomailta. Viimemainituista olivat hollantilaiset kuvat erittäin hauskat. Suuri oli ilo, kun näytettiin oppilaista äsken otettuja ryhmäkuvia: pienet oppilaat kävelyllä hoitajiensa kanssa, joku luokka opettajineen, — joulujuhlassa saatiin nähdä pelkkiä joulukuvia j.n.e. Ja sepä vasta oli somaa, kun johtaja pisti koneeseen taskukellonsa ja se esiintyi selvästi liikkuen heijastuskankaalla. Pari kertaa näissä tilaisuuksissa jaettiin oppilaille karamelleja, eikä se tietenkään iloa vähentänyt. Turun opettajavalmistus-

laitoksen kokelaat olivat reippaina apulaisina kuvien näyttämässä, joka niinmuodoin sujui ilman tarpeettomia viivytyksiä.

* * *

Pikkujoulu muodostui myöskin virkistyshetkeksi, jonka olivat järjestäneet koulun korkeimpien luokkien opettajat, neiti A. Nyström ja maisteri E. Engblom. Juhlan ohjelma oli hyvin onnistunut. Ensin oli erään oppilaan pitämä tervehdyspuhe, jonka jälkeen luettiin oppilaitten sanomalehti ja lausuttiin runo. Sitten mentiin teepöydän luo, jota pieni joulukuusi koristi, ja nautittiin sen antimia. Tämän jälkeen esitettiin erään oppilaan kirjoittama pieni näytelmäkappale; ja kukapa sitten esiintyi ääneen riemuitseville oppilaille — itse Chaplin. Kun oppilaat lopuksi olivat antaneet opettajilleen ja toisilleen pieniä joululahjoja, päättyi tämä hauska pikkujoulu.

* * *

Annan-päivänä joulukuun alussa ylimmän B-luokan oppilas toi johtajan etehiseen sievoisen pienen kutsukortin: „Olkaa ystävälliset ja tulkaa kahvia juomaan VII B-luokkaan tänäpäivänä klo 6 i.p.p.“ Tämän alle olivat luokan tyttöoppilaat ja sen opettajat, neiti A. Nyström, kirjoittaneet nimensä. Heidän aikomuksensa oli kaikki yhdessä viettää nimipäiväänsä Annan-päivänä. Kun hutsuvieraat — vastaavan A-luokan oppilaat opettajineen, käsityönopettajat, tyttöjen voimistelunopettaja ja johtaja rouvineen — saapuivat, olivat emännät luokkansa ovelta vastassa. Luokkahuone oli sievästi koristettu silkkipaperinauhoilla; sen keskellä oli kauniisti katettu kahvipöytä kolmehaaraisine joulukynttilöineen ja pitkin seinää pienempiä pöytiä, joitten ympäri oli järjestetty istumapaikkoja. Loistipa erällä pöydällä punainen tulpaanikin juhlan merkinä. Vieraitten huviksi oli neiti Nyström tuonut kotoaan joukon lasten suojelutyön hyväksi myytyjä, taiteellisia kuvakortteja, joita mielihyvällä katsottiin. Kun vieraat olivat saapuneet, lausui ensin eräs tyttöoppilas heidät tervetulleiksi, jonka jälkeen toinen tyttöoppilas lausui runon. Seurasi sitten kahvinjuonti, jonka kestäessä emännät kohteliaasti huolehtivat vieraittensa kestitsemisestä. Kahvin jälkeen piti neiti Nyström sievän puheen nimien merkityksestä. Oppilaat innostuivat suuresti huomattessaan, että jokainen nimi, heidänkin, merkitsi jotakin. Katri — puhdas, ei ainoastaan ulkonainen puhtaus, vaan myös sisällinen, sydämen puhtaus, Lempi — ystävällinen, Eeva — auttavainen j.n.e. Tämän hauskan puheen jälkeen eräs poikaoppilas esitti vieraitten kiitokset, joihin johtaja pienessä puheessaan yhtyi. Nimipäiväjuhla ei ollut ainoastaan hauska, vaan oli sillä merkityksensä senkin kautta, että sen järjestäjä, neiti Nyström, sillä opetti oppilailleen hyviä seurustelutapoja käytännöllisesti toteutettuina.

* * *

Nykyään ovat n.s. mysteeri eli uskonnolliset näytelmät hyvin suosittu. Niitä on esitetty ulkomailla, varsinkin Saksassa, ja viime aikoina myös Suomessa. Sellainen mysteeri esitettiin joulu-kuussa neiti S. Liljeforsin toimesta Turun kuuro-mykkäinkoululla. Tilaisuus alkoi virren veisuulla, jonka jälkeen neiti Liljefors piti kiintoisan esitel-män, jossa hän selosti esitettävän mysteerin si-sällön. Tämä oli lyhyesti seuraava:

Paimenpoika nukkuu ja näkee unessa kaksi en-keliä, joitten luo tulee paljon ihmisiä. Ensin tu-levat köyhät, sitten työtä tekevät, munkit, papit, rikas mies, nuoret ja vihdoon ristinkantajat eli ne ihmiset, jotka ovat paljon kärsineet ja paljon itke-neet, mutta joille Jeesus on antanut ihmeellisen voiman kantamaan ristiänsä. Kaikki nämä ihmi-set polvistuvat enkelien eteen ja saavat heidän kauttansa Jumalalta pyytämänsä avun ja rauhan. Ristinkantajat kohottavat ristin korkealle, että kaikki sen näkisivät ja löytäisivät. He yhtyvät enkelien kanssa Jumalan ylistyslauluun: Kaikki, joilla henki on, kiittäköön Herraa.

Mysteeri, jonka esittivät Turun eri koulujen Nuorten miesten kristillisen yhdistyksen poika-osastoon kuuluvat oppilaat, oli hyvin juhlallinen ja mieltä kohottava. Oli ilahduttavaa, että myös kuuromykkäinkoulun oppilaat saivat sen nähdä. Mysteeri esittämisen jälkeen eräs Turun kuuro-mykkäinkoulun poikaoppilas lausui runon: Kuu-ron huokaus. Seurasi sitten muutamien oppilait-ten neiti S. Liljeforsin johdolla kuorossa lausuma hengellinen laulu. Tämän jälkeen tarjottiin mys-terion esittäjille sekä sen katsojille makeisia. Kun johtaja Pesonen lyhyessä puheessaan oli kiittänyt edellisiä ja heidän johtajaansa siitä, että olivat mys-terion esittäneet kuuromykkäinkoulunkin oppilaille, päättyi näu kaunis tilaisuus virren veisuulla.

Syyslukukauden virkistyshetkien päätykohdan muodosti joulujuhla kauniine ohjelmineen ja lei-killisine joulupukkeineen, jonka kaikkien läsnäoli-joitten äänekkääksi iloksi esitti opettajakokelas K. Lehtinen. Joulupukki kertoi tulleen lento-koneella suoraan Petsamosta, jossa oli niin kylmä että valot jäätyivät. Lentokone putosi alas Naan-talissa, josta ukko jatkoi matkaansa potkurilla. Mutta oli vähän huono keli (maassa ei ollut yhä-tään lunta). Kiire oli pukilla vielä samana iltana Ävikiin j.n.e.

Näin loppuivat syyslukukauden virkistyshetket Turun koulussa, mutta on niitä jatkuviakin joka-päivä aamusta iltaan. Viime syksynä pystytettiin nimittäin Turun kansallisen kirjakaupan opettaja J. K. Palomaan toimesta syntyneen lahjoitusrahas-ton varoilla koulun pihalle kaksi tukevaa pylvästä, toinen pojille, toinen tytöille. Pylväitten yläpäissä ovat kuulalaaakereilla pyörivät rautakehät, joista kumpaisestakin riippuu kahdeksan alapäissään pui-silla kädensijoilla varustettua köyttä. Näistä kä-sistäään riippuen ja maasta ponnistaen oppilaat pyö-rivät kilvan patsaiden ympäri välitunneilla ja jouto-

hetkinään, ja silloin on ilo suuri. Syrjästäkatsoja-kin saa monta kertaa sydämellisesti nauraa oppi-laitten somalle lennolle.

Ebba Pesonen.

Kuollut kuuromykkäin ystävä.

Viime tammikuussa kuoli Viipurissa kauppa-neuvos, *Vilhelm Hackman* 83 vuoden vanhana. Hänen johtamansa kauppahuone, *Hackman ja kumpp.*, on suurimpia maassamme. Kauppa-neuvos H. vainaja oli kohottanut sen suu-rella liikemieskyyvyl-lään huomattavaan ase-maan. Vainaja oli myöskin mitä hieno-tunteisin ja hyväsydä-misin ihminen. Hän harjoitti suuremoista hyväntekeväisyyttä laajoissa piireissä. Siitä saivat Viipurin ympä-ristön kuuromykkäin osansa. Hänen kodissaan ja aluksi hänen lahjoit-tamillaan varoilla perustettiin Viipuriin k.m. *Aut-tajayhdistyksen haaraosasto* v. 1907 ja on se tun-tuvasti auttanut k.m. sekä Viipurin kaupungissa että sen ympäristöllä. Kauppaneuvos H. pysyi yhdistyksen puheenjohtajana kuolemaansa asti ja oli usein mieskohtaisestikin kosketuksissa sikäläis-ten k.m. kanssa. Kiittäen ja kaivaten muistelevat Viipurin k.m. jalomielistä hyväntekijää.

Tammikuun 25 p:nä pidettiin Viipurin Kuuro-mykkäin yhdistyksessä surujuhlaa sauppaneuvos V. Hackmanin kuoleman johdosta. *Helmi Kaski* piti lämpimän puheen vainajan muistolle kertoen vainajan työstä ja sydämellisestä osanotosta yhdis-tyksen hyväksi ja tukemiseksi. *Hra Hj. Loven* piti myös tilaisuudessa puheen. Kunnioittaen vai-najan muistoa nousivat kaikki kuuromykkäin seisoal-leen. Edellisenä päivänä *Helmi Kaski* laski sep-peleen Kuuromykkäin yhdistyksen puolesta vaina-jan arkun päälle ruotsalais-saksalaisessa kirkossa.

Tammikuun 25 p:nä pidettiin Viipurin Kuuro-mykkäin yhdistyksessä surujuhlaa sauppaneuvos V. Hackmanin kuoleman johdosta. *Helmi Kaski* piti lämpimän puheen vainajan muistolle kertoen vainajan työstä ja sydämellisestä osanotosta yhdis-tyksen hyväksi ja tukemiseksi. *Hra Hj. Loven* piti myös tilaisuudessa puheen. Kunnioittaen vai-najan muistoa nousivat kaikki kuuromykkäin seisoal-leen. Edellisenä päivänä *Helmi Kaski* laski sep-peleen Kuuromykkäin yhdistyksen puolesta vaina-jan arkun päälle ruotsalais-saksalaisessa kirkossa.

Amerikan kuuromykkäin ja autonajo-oikeus.

Kuten tiedettäne on Amerikan Yhdysvallat automobiilien lukumäärään nähden suurin valtio maapallollamme. Autoja käytetään yleisesti kautta Yhdysvaltojen. Sanotaan, että joka kuudes asukas omistaa automobiilin. Senvuoksi siellä autot ovat niin huokeita, että tavallinen työmies voi ostaa itselleen auton yhtä helpolla kuin polkupyörän

meillä Suomessa. Myöskin lukemattomilla amerikkalaisilla kuuromykillä on suuri nautinto ajella omilla maailmankuuluilla Ford-autoillaan. Useat kuuromykät, jotka asuvat maalla kaukana kaupungeista, saapuvat mukavilla autoillaan kaupunkiin kuuromyökkäinyhdistysten kokouksiin tai illtamiin. Useimmilla kuuromyökkäinyhdistyksillä on omat autovajat, joihin k.m. autonomistajat voivat huoletta jättää autonsa kokouksien ajaksi.

Mutta äskettäin viranomaiset useissa Yhdysvaltojen valtioissa päättivät kieltää kuuromykillä oikeuden autonajamiseen. Se herätti mielenkuohuntaa niin k.m. autonomistajien kuin niidenkin k.m.ykkäin piireissä, joilla ei ollut autoja. Heidän mielestään se loukkasi mitä räikeimmin vapaiden ja veroamaksavien k.m. kansalaisten etuoikeuksia. Tietysti muutamissa valtioissa k.m.ykkät saavat edelleenkin vapaasti käytellä autojaan. Amerikan viranomaisten ankarat toimeenpiteet johtuivat tietenkin siitä, että viime vuosina Amerikassa tapahtui tuhkatiheään auto-onnettomuuksia. Esimerkiksi vuonna 1923 sai auto-onnettomuuksissa surmansa noin 22,600 ihmistä ja loukkautui noin 678,000 ihmistä! Viime vuonna tapahtui myös niin paljon onnettomuuksia, jotta sitä voidaan todellakin kutsua Amerikan kansallissuruksi. Onnettomuuksien syyt eivät suinkaan ole laskeuttava kuuromyökkien, vaan yksinomaan kuulevien ajajien niskoille. Kylläkin jotkut k.m. ajajat aiheuttivat auto-onnettomuuksia, mutta ne olivat vain poikkeuksellisia. Niitten lukumäärä oli mitättömän pieni verraten suunnattomaan kuulevien ajajien aiheuttamien autotapaturmien lukumäärään. Se todistaa, että kuulokyky ei kykene ollenkaan auttamaan ajajia torjumaan tapaturmia vilkkailla kaduilla ja rautateiden ylimenopaikoilla. Sitä vastoin k.m. ajajat suoraan sanoen ovat paljon huolellisempia ja varovaisempia autojensa ohjaamisessa ja hallitsemisessa. He katsovat tarkoin eteen ja jälkeen tuleeko auto tahi ei ja pysähdyttävät ainakin autonsa rautateiden ylimenopaikoille, jossa he taas suuntavat tarkat katseensa ympärilleen voidakseen sitten ohjata autonsa turvallisesti rautateiden yli. Silmin näkeminen on ehdottomasti tärkeä tekijä onnettomuuksien välttämässä, kuten he huomauttavat viranomaisille lähetetyissä vastalausekirjelmässään.

Muutamissa valtioissa viranomaiset parhaillaan tekevät lakiehdotuksia lakiasäättävien kokouksien käsiteltäviksi kieltääkseen k.m.ykkiltä y.m. puutteellisilta ihmisiltä oikeuden autojen ajoon, joten he luulevat saavansa tehdyksi lopun ilmiömäisen tiheistä onnettomuuksista. Senvuoksi „Amerikan Kuurojen Kansallinen Liitto“ — Amerikassa on olemassa kaksikin kuuromyökkäinliitto, nimittäin äskensainittu liitto ja „Kansallinen Kuurojen Veljellinen Yhdistys“ — oli ryhtynyt toimeenpiteisiin k.m. autonomistajien asian ajamiseksi myöskin lakiasäättävässä kokouksessa. Sitä varten liitto oli perustanut taistelurahastonsa, jonka tarkoituksena

on koota 1,100 dollaria (noin 44,000 markkaa) Se vastaanottaa rahaa laajoilta kuuromyökkäin piireiltä. Oli kuitenkin ihastuttavaa, että tammi-kuussa v. 1924 pidetyssä Amerikan k.m. koulujen tarkastajien ja johtajien kokouksessa myöskin kaikki osanottajat olivat päättäneet yksimielisesti antaa kannatuksensa kuuromyökkien taistelulle ja eritotenkin olivat he sitä mieltä, että silmin-näkeminen on onnettomuuksien torjumisessa tärkein tekijä. He olivat lausuneet tunteensa henkilökohtaisesti kuuromyökkä, joiden ovat huomanneet olevan erinomaisia ajajia. Tätä nykyä amerikkalaisilla kohalotovereillamme on todellinen jättiläistaistelu oikeuksiensa puolesta.

Teavi.

Kerättyjä rahoja Karl Oscar Malmin muistopatsasta varten.

E. J. Pesonen, johtaja n:o 501 Smk 150; Vilho Malmi, Klamila n:o 747 Smk 10; Anna A—sen, opettajatar Porvoo, n:o 6 Smk 50; Gustaf Hansson, Hammarland, Smk 10; Julia Stadius, Helsinki, Smk 70; johtaja P. Stade, Pietarsaari, n:o 48 ja 53 Smk 350; — a n:o 503 Smk 10; Johanna Näppinen, Kylmäkoski n:o Smk 100; Siiri Talvian kautta Tampere, n:o 580 Smk 885; Sofia Helminen Tampere, Smk 15; Ida Dahlström, opettajatar Kuopio Smk 15; Valter Forsius kouluneuvos n:o 31 Smk 200; August Nordberg Vaasa, n:o 87 Smk 30; Einar Eriksson Eckerö, n:o 114 Smk 165; Lina Fredrikson rovastinna, n:o 128 Smk 50; tuntematon n:o 695 Smk 5; Eino Granqvist Orivesi n:o 797 Smk 12; rouva Sofia Salovaaran kautta, Kotka n:o 610 Smk 150; Osk. Liikkanen Kotka, n:o 606 Smk 100; Kustaa Somppi Munakka n:o 761 Smk 52; Jalmar Koivisto Kurikka, n:o 648 Smk 110; Olga Söderman johtajatar, Kurikka n:o 565 Smk 70; S. S. Kuopio n:o 521 Smk 20; Edith Sandblom Kirkkonummi n:o 77 Smk 30; Amanda Jakobsson Turku n:o 153 Smk 36; Elias Snvisaari Turku n:o 572 Smk 51; 50; Rakel Savisaari, Turku n:o 115 Smk 50; Emil Hanelius Turku, n:o 573 Smk 34; 50; Ida Haapali Turku, n:o 575 Smk 163; Marita Viikki n:o 576 Smk 31; A. Ahlqvist Turku n:o 702 Smk 10; Herman Vikberg Tammisaari, n:o 154 Smk 75; Sigfrid Nordström Nörpiö, n:o 158 Smk 170; Kuurom. Auttajayhdistys Viipuri Hackman & C: on kautta, n:o 90; K. E. Granfors Kaskö, n:o 97 Smk 136; Matts Jäppil Vöyri n:o 130, Smk 10; V. H. Pieksämäki n:o 550 Smk 25; Ville Korventausta Huittinen n:o 592 Smk 150; Anton Lehtinen Nokia, n:o 592 Smk 83; Maria Mikkola Helsinki n:o 29, Smk 80; Otto Heino Hyvinkää, n:o 640 Smk 30; Solveig Karilas Helsinki, n:o 24 Smk 140; Anna Ohls Vöyri, n:o 88 Smk 32; 50; Karl Lindberg Tammisaari, n:o 67 Smk 359.

URHEILUOSASTO

— **Lumeton ja myöhästynyt talvi** on tuottanut harmia ja haltaa hiihtourheilua harjoitteleville. Maamme kuuromykkäinkoulujen johtajia pyydetään ystävällisesti huolehtimaan, että voimistelunopettajat järjestävät hiihtokilpailuja 5 km matkalla poikaoppilailleen ensi laskiais-talvina. Katsotaan lähemmin viime vuoden joulukuun numerossa olevaa urheiluosastoa. Kilpailutulokset lähetetään os.: Eino Karilas, Helsinki, Linnankatu 5 A.

— **Kuuromykkäin Urheilulehden, KUL:n äänenkannattajan n:o 1** on ilmestynyt. Lehti, joka sisältää kaksi kirjoitusarkin kokoista sivua, ilmestyy kerran kuussa ja on painettu KUL:n monistelukoneessa. Painoasu oli hiukan epäselvä aloittelijan totuttamomuden tähden, mutta on syytä toivoa, että se tulee selvemmäksi niin pian kuin monistelijä harjantuu hyvin koneen käyttöön. Käsikirjoitukset, jotka ovat lähetettävät ennen 15 päivää ehtikäseen saman kuukauden lehteen, osoitetaan Eino Karilalle, H:ki, Linnank. 5 A. Hinta 12 mk ja uusia tilauksia vastaanotetaan yllämainitulta henkilöltä.

Muista maista.

— **Ruotsista.** Vänersborgin k.m. koulun johtaja Vallin on ikänsä perustuksella pyytänyt ja saanut eron virasta. Johtajaksi tähän kouluun on valitu k.m. opettaja, maisteri *Karl Linnér* Lundin k.m. koulusta. Hän on ollut monet vuodet m.m. Ruotsin k.m. lehden toimittajana.

— **Rouva Anrep-Nordin** perusti Ruotsiin Vänersborgin koulun sokeille kuuromykkille kauan sitten. Tästä koulusta on lehdessämme ollut kirjoituksia ja kuvia m.m. n:o 4 v. 1921. Tämä koulu kasvoi suureksi, monipuoliseksi laitokseksi, joka pari vuotta sitten muutettiin Vänersborgista Lundin kaupunkiin. Siinä on nyt yli 150 hoidokasta; osa heistä on oppilaita osa hoidokkeja. Kun koulu muutti Lundiin erosi rouva Anrep-Nordin johtajan toimesta. Sen jälkeen on hän asunut yleensä ulkomailla m.m. Palestiinassa, Italiassa, Sveitsissä. Nykyään asuu tämä lähes 70-vuotias, harvinaisen tarmokas nainen ja etevä sokein kuuromykkäin opettaja Egyptissä ja oppii Arabiankieltä ruvetakseen vanhoilla päivillään — lähetysaarnajaksi muhamettilaisten naisten keskuuteen.

— **Norjasta.** Pohjoismaiden aistiviialiskoulujen opettajain kokous ajotetaan pitää Norjassa, luultavasti Trondhjemissa kesällä 1926.

— **Englannista.** Kansainvälinen kuuromykkäin opettajain kokous pidetään Lontoossa v. 1925 luultavasti heinäkuussa. Kokouksen sihteerinä toimii mr F. G. Barnes, joka antaa tarkempia tietoja. Os. School for the Deaf, Rayners, Penn, Rucks.

— **Afrika.** Ainoa k.m. koulu Pohjois-Afrikassa on Algeriassa. Siinä kuuluu olevan 52 oppilasta protestantteja, katoolisia, juutalaisia ja muhamettilaisia. Englantilainen k.m. papp *Gilby* Birninghamin kaupungista kävi äskettäin tässä koulussa. Sama past *Gilby* oli viime kesänä myös Belgian k.m. kansainvälisessä kokouksessa.

— **Saksasta.** Surkuteltava tapaus Berliinissä. Neljä Berliinin kuuromykkää meni äskettäin erääseen olutravintolaan syntymäpäivää vietämään. He olivat siellä kello 4 saakka yöllä. Silloin ravintolan isännän poika tuli käskemään heitä pois. Kuuromykät suuttuivat ja ankara tappelu syntyi. Eräs k.m. tartui pojan kurkkuun ja aikoi tukahuttaa hänet. Silloin isäntä karkasi k.m. päälle ½ tappoi hänet monilla puukoniskuuilla. Kolme k.m. tahtoivat kostaa toverinsa kuoleman. Väkevät k.m. työnsivät isännän poikineen erääseen nurkkaan. Poika iski taas puukolla erästä k.m., niin että k.m. kuoli. Isäntä ja poika ovat vangitut. Nuo 2 eloon jäänyttä k.m. uhkaavat, että jos ravintolanisäntä ja poika lasketaan vapaiksi, niin he kostavat molemmat kuolleen toverinsa puolesta. — Surulista. Viinan ja oluen syy!

— **Kuuromykkävanhempain poika**, insinööri, tohtori *Karl Arnstein* Saksassa. Viime syksynä rakennettiin Saksassa suuri ilmalaiva Z. R. III, joka lensi lyhyessä ajassa yli Atlantin Saksasta Amerikkaan ja jonka matkaa koko maailmassa suurella jännityksellä seurattiin. Tämän ihmeellisen ilmalaivan rakentaja, tohtori *Karl Arnstein* on kuuromykkävanhempain lapsi.

— **Amerikasta.** *Uusi parannuskeino kuuromykyteen.* Muutama viikko sitten ottivat Yhdysvaltain armeijan lentoupeerit lentomatkalle mukaansa 22-vuotiaan neiti *Gwendolyn Gaswellin*, joka oli ollut kolmivuotiaasta saakka kuuromykkä. Lentokone kohosi verkalleen 5,000 jalan korkeuteen, mistä ohjaa siltä antoi sen laskeutua miltei äkkijyrkkään vain 1,500 jalan päähän maasta. Tämän putoamisen aikana sai neiti *Gaswell* takaisin puhe- ja kuulokykynsä. Lääkärit ovat arvelleet, että tämä olisi johtunut ylhäällä olevista keveistä ilmakerroksista, mutta syytä on olettaa, että siihen on vaikuttanut nti *Gaswellin* pelkokin.

— **Neuvosto-Venäjältä.** *Kuuromykkäoikeus tutkii kuuromykkää.* Oikeudenkäynti ainoa laatuaan lainopin aikakirjoissa on hiljattain ollut pidetty Moskovassa — tuomarin ja valamiehistön ollessa kokoonpanoltaan yksinomaan kuuromykyistä. Kunnianoikeuden edessä eräs kuuromykkä lukkoseppä esiintyi syytettynä. Hänen oli vastattava karkaamisestaan kahden naisen kimppuun. Kohtaus oli pidetty Moskovan Kuuromykkäin Klubissa. 171 kuuromykkäkatselijaa todisti oikeudenkulkua.

Syytetyn asianajaja jakeli kiivaista syyttöksiä viittomakielellä, vastaajan asianajajan vastataessaan samatenkin kiihtyvällä vaikka kuulumattomalla „puheella“.

Sitten hiljainen valamiehistö julisti tuomionsa, että seppä oli syyllinen, mutta armahti hänet kurjuutensa, tietämättömyytensä ja oppimattomuutensa perusteella. Vangittu lopuksi laskettiin vapaaksi ankarilla nuhteilla.

Tietoja kotimaasta.

— **Tietoja kuuromykyistä.** Eemil Kettula Kuusankosken Mannukselasta on muuttanut Paimioon äitinsä ja veljensä perheen kanssa, jossa he ovat ostaneet uuden maatilän. Vanha kotitalo on myyty Kuusankosken tehtaalle. E. Kettulan osoite on nyt: *Paimio, Iso-Breitilä*.

— **Ävikin kuuromykkäkodin sähköistäminen.** Lehtemme viime numerossa kerrottiin, että on alettu kerätä rahaa Ävikin vanhainkodin sähköistämiseksi. Tämän asian tärkeyden ovat monet Ävikin ystävät jo huomanneet, ja rahoja on jo lähetetty lisää tähän tarkoitukseen. Niinpä esim. olemme saaneet Vaasasta past. *Nymanin* kautta 110 mk.; *Ingrid* ja *Ivar Blomberg* Keravalta lähettivät 30 mk.; *Anni Alasalmi* Kestilästä 10 mk.; eräs nimeään ilmoittamaton 30 mk. Keräystä jatkuu ja varoja ottaa vastaan kiitollisuudella past. *H. Nyberg*, Helsinki, *Johanneksentie 4*

— Turun k. m. yhdistys piti vuosikokouksensa tammik. 11 p:nä. Yhdistyksen puheenjohtajaksi valittiin uudelleen opettaja J. K. Palomaa ja varapuheenjohtajaksi herra E. Savisaari sekä toimikunnan muiksi jäseniksi rouvat S. Vieno ja M. Vilkki sekä herrat J. Lehtimäki, U. Lehtimäki, E. Raitanen ja A. Vilkki.

Tilintarkastajiksi tulivat herrat J. Viitanen ja B. Kaski, varsinaisiksi ja varalle A. Vuorinen ja A. Koskinen.

Huvitoimikuntaan valitsi kokous yhdeksän ja ravintola-toimikuntaan viisi jäsentä.

Jäsenmaksuna päätettiin kantaa Kuuromykkäin Liittoon kuuluvilta yhdistyksen jäseniltä 15 mk. ja muilta 18 mk.

— Viipurin Kuuromykkäin yhdistyksen vuosikokous pidettiin helmikuun 1 p:nä. Luettiin vuosi- ja tilikertomus, jotka hyväksyttiin sekä myönnettiin johtokunnalle tilivapaus. Valittiin puheenjohtajaksi Helmi Kaski, varapuheenjohtajaksi Arvi Tolpo, rahastonhoitajaksi ja jäsenmaksunkantajaksi Ethel Humble ja sihteeriksi Elvira Ampuja. Johtokuntaan valittiin jäseniksi Hj. Loven, Armas Suikkanen ja Olli Ollikka. Huvitoimikuntaan valittiin 8 jäsentä.

— Rautatiepiletien hinnat ovat korotettu paljon tämän vuoden alusta alkaen. Nyt ovat matkat niin kalliit, ettei ole hyvä lähteä tarpeettomille huvimatkoiille. Parempi on pysyä kotona ja säästää rahansa. Kuuromykkät, älkää matkustelko!

— Reippaita poikia. Eräänä pyhäpäivänä illalla, kun Jyväskylän kuuromykkäinkoulun oppilaat yksin oleskeliivat koulun pihalla lähestyi heitä pari kolme päihtynyttä miestä. Miehet tarjosivat pojille kiellettyä tavaraa — väkijuomia —, mutta silloin pojat nousivat „takajaloille“ ja kohottivat kovan rähäkän sekä toimittivat juopot miehet reippaasti poliisin huostaan.

— Turun Kuuromykkäin Raittiusyhdistys. Turun Kuuromykkäin Raittiusyhdistyksen vuosikokous pidettiin tammik. 25 p:nä Kuuromykkäin huoneustossa Yliopistonkadun 6:dessa. Vuosikokoukselle esitetystä kertomuksesta mainittakoon m.m. seuraavaa:

Yhdistys on pitänyt muutamia iltamia ja esitelmäkokouksia m.m. raittiusviikon ajalla. Turun kaupungin raittiuslautakunnalta on yhdistys saanut esitelmän pitoa varten 200 mkaa ja Turun Kuuromykkäin Auttajayhdistykseltä 100 mkaa toimintansa edistämiseksi. Yhdistys on koettanut kaikin tavoin edistää raittäita elämäntapoja Turun ja sen ympäristön kuuromykkäin keskuudessa. Yhdistyksen puolesta on pidetty raittäisesitelmiä myöskin Salon ja Kiikan kuuromykkäille.

Yhdistyksen lukusaliin on tullut useita sanomalehtiä, kuten Koti, Terveystoimilehti ja Kieltolakilähti ja yhdistyksen kirjastossa on ollut yli 260 nidettä. Jäsenmaksuna on jäseniltä kannettu 2 mkaa vuodessa.

Yhdistyksen tilit osoittavat säästöä edelliseltä vuodelta 467 mkaa 51 p., tuloja 507: 90, menoja 99: 90 ja säästöä tälle vuodelle 875: 51.

Yhdistyksen puheenjohtajana ja rahastonhoitajana on ollut hra Elias Savisaari, varapuheenjohtajana hra Edvin Raitanen ja sihteerinä nti Hilda Kauppinen sekä johtokunnan muina jäseninä ovat olleet rvat M. Vilkki, A. Rantanen ja F. Manelius. Lopuksi pyytää yhdistys kiittää kaikkia niitä henkilöitä, jotka ovat tavalla tai toisella auttaneet sen toimintaa.

Vuosikertomuksen jälkeen luettiin yhdistyksen tilit ja myönnettiin tilintarkastajain lausunnon perusteella kaikille asianomaisille täysi vastuuvapaus viime vuodelta.

Yhdistyksen puheenjohtajaksi täksi vuodeksi valittiin uudelleen hra Elias Savisaari ja johtokunnan muiksi

jäseniksi entiset. Tilintarkastajiksi valittiin rva H. Ylén ja nti M. Kyllönen, varalle hrat J. Rantanen ja H. Vuorisalo. Jäsenmaksuna päätettiin kantaa kaupunkilaisilta 2 mkaa ja maalaisilta 1 mk. vuodessa.

— Junan alle jäänyt. T.k. 8 p:nä ajoi juna n:o 1971 Hämeenkosken ja Harlun välillä kuuromykkäin naisen Anna Ollikaisen yli. Yliajettu sai pahoja ruhjevammoja keskiruumiiseensa. Rautatielääkärin annettua ensiavun, lähetettiin Ollikainen seuraavalla junalla Sortavalan sairaalaan, mutta kuoli matkalla Jänisjärvellä.

— Riihimäen K.m. Yhdistyksen ompeluseura kokounsuu 21 p:nä helmik. (lauvaniaina) illalla rouva Olga Virtasen luona Käräjätatu 5.

Vuosikokous pidetään maalisk. 15 p:nä klo 12 päivällä. Johtokunnan vaali, joten kaikkien jäsentien on välttämättäntä olla saapuvilla. Jäsenkirjat mukaan.

SUOMEN KUUROMYKKÄIN LIITON VUOSIKOKOUS

pidetään Helsingin k.m. yhdistyksen huoneustossa Marianpäivänä, maalisk. 25 p:nä seuraavassa järjestyksessä:

Kl. 11 a.p. Hartaushetki.

„ 12 „ Valtakirjain tarkastus.

„ 1 „ Vuosikokous (vuosikertomus, tilikertomus ja vaalit).

Haaraosastoja kehoitetaan lähettämään valtakirjalla varustetut edustajansa vuosikokoukseen. Valtakirjaan on merkittävä kuinka monta jäsentä haaraosastossa on.

Koska Suomen K.m. Liitto nyt on toiminut 20 vuotta, niin vietetään pieni muistojuhla saman päivän illalla yhdessä Helsingin haaraosaston 30 vuotisjuhlan yhteydessä.

Keskushallitus.

Huomatkaa!

Pyydämme, että ne „Kuuromykkäin lehden“ tilaajat, jotka eivät vielä ole tilauksiaan maksaneet viime vuodelta (1924) sen hetimiten tekisivät. — Samoin pyydetään, että ne asiamiehet y.m., joilla vielä on maksaniatta „Kuuromykkäin Joululehtiä“ myöskin ensi tilassa velkansa maksaisivat toimitukselle. Tämä on erittäin tärkeätä vuositilin tekemistä varten.

Muistakaa siis kohta maksaa tilauksenne!

Toimitus.

Kuuromykkäin yhdistyksille.

Kuuromykkäin Liiton sihteeri toivoo, että haaraosastot lähettäisivät selostuksen viimevuotisesta toiminnastaan jo hyvissä ajoin. Samoin toivomme saavamme jäsenmaksut niiltä jäseniltä, jotka eivät ole Liiton vakinaisjäseniä.

Sihteeri.

KIHLOISSA

IDA A. HEIKKILÄ
MATTI KORHONEN

TAMMELA

KUOPIO

Tilatkaa Kuuromykkäin Lehti vuodeksi 1925!